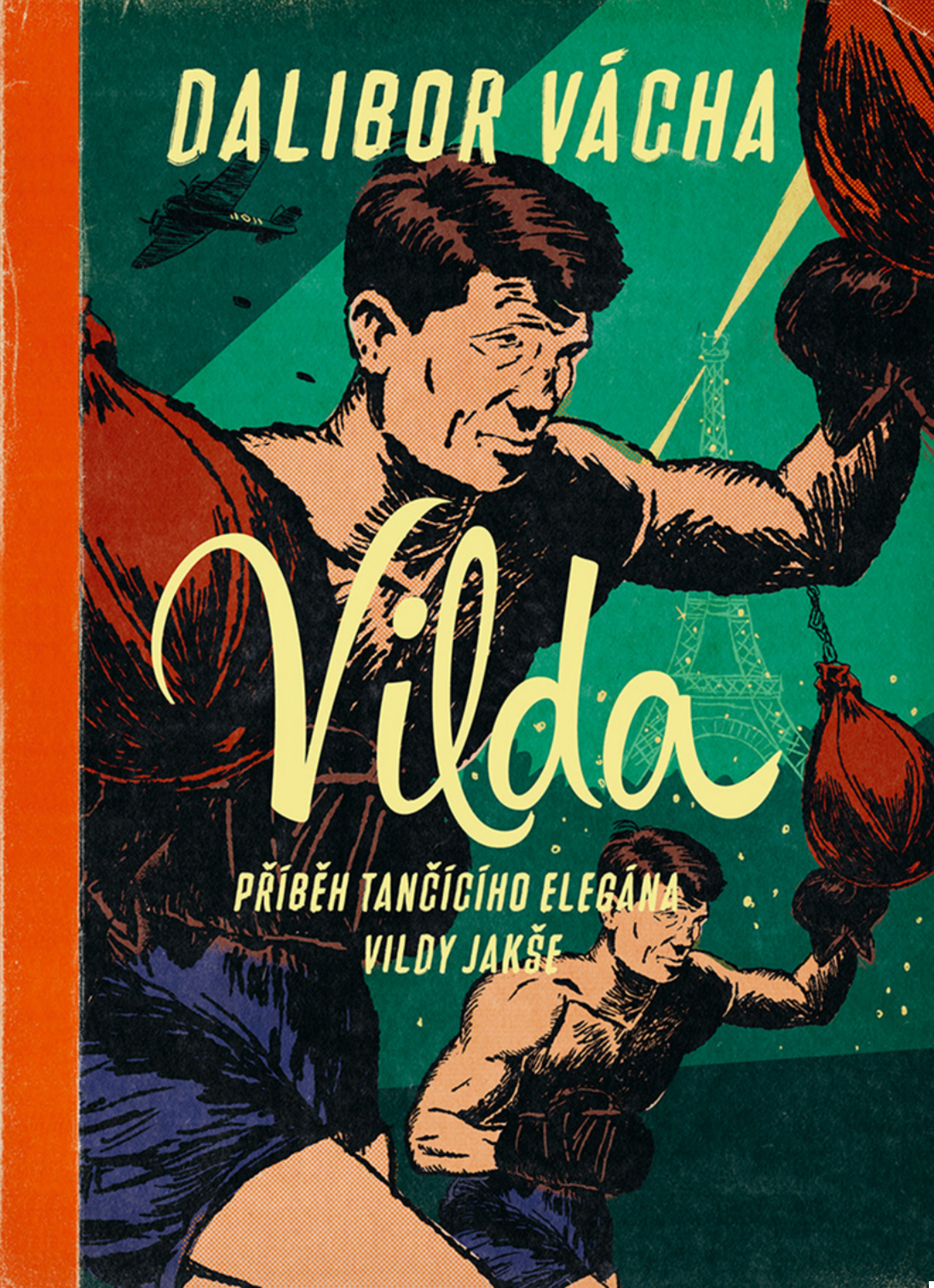

The book cover features a stylized illustration in a comic book or pulp magazine style. The background is a deep teal or green. In the upper left, a small biplane flies across the sky. In the center, a large, muscular man with dark hair is depicted from the chest up, wearing a dark, possibly black, shirt. He has a determined expression and is holding a large, red, sack-like object in his right hand, which is raised high. In the lower right, a smaller version of the same man is shown in a similar pose, also holding a red sack. In the background, the Eiffel Tower is visible, illuminated with a bright light that creates a lens flare effect. The overall style is reminiscent of mid-20th-century pulp magazine covers.

DALIBOR VÁCHA

Vilda

PŘÍBĚH TANČÍČÍHO ELEGÁNA
VILDY JAKŠE

Vilda

DALIBOR VÁCHA

Vilda

*PŘÍBĚH TANČÍČÍHO M
VILDY JAKŠE*

ARGO

ARGO © 2023

Copyright © Dalibor Vácha, 2023

Cover art © Kateřina Boudriot, 2023

ISBN 978-80-257-4191-7 (váz.)

ISBN 978-80-257-4282-2 (e-kniha)

Strach si nech pro sebe, ale odvahu sdílej s ostatními.
Keep your fears to yourself, but share your courage with others.

Robert Louis Stevenson

Třetina boxera je tělo, dvě třetiny mysl a vůle.

Kniha je věnována posádce Liberatoru BZ780 „O“ ve složení:

W/Cdr Jindřich Breitcetl, DFC; kapitán letadla a první pilot

F/O František Fencel; druhý pilot

F/O Eduard Pavelka; navigátor, střelec – horní věž

Sgt Josef Felkl; radiotelegrafista, střelec – boční levé střeliště

P/O Emilián Mrázek; radiotelegrafista, střelec – rádio

F/Sgt Michal Pizur; radiotelegrafista, střelec – boční pravé střeliště

F/Sgt Josef Halada; palubní střelec, přední věž

W/O Vilém Jakš; palubní střelec, zadní věž

A současně je tato kniha věnována veškerému pozemnímu i létajícímu personálu československé 311. bombardovací perutě ve Velké Británii. Byli to hrdinové.

ČÁST PRVNÍ

Kapitola první

CESTA KE SLÁVĚ ZAČÍNÁ V LUCERNĚ

*8. ledna 1935, Lucerna, Praha; Vilda Jakš vs. Karl Neubauer
(66 zápasů v profi ringu, 33 vítězství, 15 porážek, 18 remíz)*

„Od sebe, *break, break!*“ křičí trochu pisklavým hlasem ringový soudce Willy Hofrichter a rozhazuje rukama, jako kdyby odháněl otravného komára. „Od sebe!“

„Polib nám šos!“

„Co je to za komedii?!“ Výkřiky z řad obecenstva nabírají na hlasitosti, na četnosti a vzápětí i na peprnosti. „Polib nám prdel, sudí! Co to děláš? Co je to za komedii?!“

„Od sebe!“ křičí sudí na rohovníky z bezprostřední blízkosti.

„Distanc! Boxuj na distanc, Vildo!“ řvou diváci v předních řadách. „Nepouštěj si ho k tělu!“

Vilda se poslušně snaží vymanit z Neubauerova sevření, ale vzápětí dostane krátkým švihem do levého boku. Obecenstvo opět křičí a píská. Vilda odskočí od protivníka a podívá se na sudího. Sudí nic. Sudí nereaguje. Neubauerův úder po přerušení ale vidět musel, ne?

Není přece slepej?!

„Zab ho, Vildo! Dištanc, udržuj si od něj dištanc!“

„Co je to za vola, ten sudí!“ Obecenstvo je rozpálené. A není to ani tak způsobené dramatickým utkáním jako chybami a zvláštním chováním ringového sudího. „Jděte k šípku! Do prdele ať jdou!“

Gong.

Konec třetího kola.

Vilda se vrací do svého rohu. Není unavený, nedostal ani mnoho tvrdých ran. Nespouští oči ze sudího.

„Musíš si od toho Rakušáka držet dištanc.“ Jenda Heřmánek, jeho šéfssekundant, mu otírá obličej, rychle masíruje svaly na nohou. Mezi jednotlivými koly je přestávka minutu, není čas vlastně na nic. „Nesmíš s ním bojovat na tělo, musíš být od něj dál.“

Jenda Heřmánek byl slavný amatérský boxer, skvěle boxoval i na olympiádě v roce 1928 v Amsterdamu, kde ho jen zákulisní intriky a podivné chování soudců zastavily od získání cenného kovu. V profi ringu boxoval jen pět *mačů* s vyrovnanou bilancí dvou vítězství, dvou proher a jedné remízy.

Vilda neodpovídá. Jako kdyby to nevěděl, že musí od bývalého rakouského mistra střední váhy být dál. Mlátit ho z dištanace, odtančit. Jenže Neubauer je pořád u něj, pořád ho drží. Škoda, že neprošel požadavek boxovat s tvrdými bandážemi a čtyřuncovými rukavicemi. Těmi by už poslal Neubauera k zemi. Mají měkké bandáže a šestiuncové rukavice, holt to bude trvat déle.

Gong oznamuje začátek čtvrtého kola.

„Jdi po něm, Vildo, tvrdě, zapomeň na bolest, žádná bolest neexistuje.“

Vilda trenérový rady poslouchá. Chce zůstat daleko od Neubauerových silných rukou. Odstepovat stranou, vrazit Neubauevi dva direkty, vyhnout se jeho zvedáku, dva rychlé krátké kroky stranou...

„Drží! Už zase Vildu drží! Sudí, to nevidíš?!“

Obvykle není Vilda schopen během *mače* vnímat publikum. Snad jen jako jednolitou hlasitou masu, jako hmotu bez tváře. Dnes je to ale jinak. Dnes slyší každou větu návštěvníků Lucerny. Když bleskne očima mimo provazy ringu, zaznamená i jejich obličej.

Nespokojené.

Vzteklé.

Vadí mu, že o divácích tolik ví, nedovolí mu soustředit se na boj. Manažer Krassowski ho do telefonu nabádal, aby boxoval opatrně, a to se snaží, nesmí se zranit. Ale... tohle?

„Drží! Už ho zase drží!“ křik z hlediště. „Sudí, zatraceně!“

„Pusť mě, sakra,“ vrčí Vilda a snaží se v klinči Neubauera párkrát praštit, ale nemá prostor k rozmáchnutí. Co dělá rozhodčí? Proč je nechá zaklesnuté tak dlouho? Neubauer Vildu pustí a v pohybu směrem od něj ho dvakrát slušně udeří na bradu. Vilda zakolísá v kolenou.

Diváci řvou.

Chvilku následuje jalové pleskání rukavic o sebe. Rohovníci se dobře pohybují, kryjí. Vilda se vykloní doleva, Neubauer okamžitě reaguje, Vilda jde do protipohybu, a dva tři slušné zásahy na tělo. Kdyby měli čtyřuncové rukavice, Neubauer by šel k zemi.

Diváci řvou.

Neubauer zatlačí Vildu do rohu a začne ho zpracovávat. Má tvrdou pravačku, té je lepší se zdaleka vyhnout. Vilda ho chytne oběma rukama. Potřebuje kanonádu přerušit.

„Break! Od sebe!“ okamžitě řve ringový sudí a následně důrazně napomíná Vildu.

„Dyť jsem ho držel asi vteřinu,“ vrčí vztekle Vilda. Diváci těžko mohou slyšet, co jejich favorit říká ringovému, křičí však téměř stejnou větu. Zcela nelogicky se mu v hlavě zjeví vzpomínka na vánoční lyžování v Tatrách. Bylo to dobré, hezké ubytování, spousta sněhu...

Soustřed' se!

Vilda se snaží zůstat od Neubauera daleko. Čtvrté kolo je jeho. Pohání ho vztek. Zasypává Rakušana sérií úderů, nic extrémně tvrdého, na K.O. to stačit nemůže, ale pár ran bodovaných bude. Zasadí několik technických úderů umístěných na obličej. Neubauer se po většinu času dobře kryje. Je v defenzivě, přesto se občas trefí. Zdá se být silnější než Vilda a nezpomalila ho ani únava. Říkají mu tank, a není divu, on přezdívec dostojí s klidem a ctí.

Čtvrté kolo uteklo jako nic.

„Vypláchnout,“ povídá Vilda poklidně. Žádný rohovnický zápas není selanka, ale tohle není ani válka, kterou divákům sliboval promotér Kolman.

Všechno špatně. Všechno špatně, měl jsem být v Paříži a boxovat pro Krassowského. Tahle minuta mezi koly utíká pomalu.

Mrkne do obecenstva, jsou naštvaní.

Měl jsem boxovat v Paříži.

Jenda Heřmánek mu něco říká, radí mu, jak by měl pokračovat, ale Vilda ho neposlouchá. Nemůže se soustředit, ví, že je to špatně, nesoustředěný boxer je dobrý terč pro protivníka. Snaží se k tomu přinutit. Praha není Paříž, Lucerna není zakouřený Central Sporting Club.

Páté kolo.

Sednout si na břeh Sázavy, nahodit udici a trpělivě čekat.

Šesté kolo.

A snít.

Sedmé kolo.

Stejně bys nic nechytit, dobře víš, jak mizerný rybář jsi.

Nemyslet na nic konkrétního, nezaměstnávat hlavu hloupostmi. Jen přenášet váhu z nohy na nohu, chytře se vyhýbat ranám a zasazovat jeden úder za druhým. Inkasovat. Box je o ranách vydaných i přijatých. A sudí u ringu potom vykážou platební bilanci. Mát dáti, dal. Vilda poleví v pozornosti a Neubauer ho zasype sprškou ran. Bolest je dobrá, bolest vrací koncentraci.

Osmé kolo.

Hodně držení. Upocené kolo, tělo na tělo. Otravné pro boxery i pro diváky. Několik ran z obou stran, které hraničí s nedovolenými údery. Napomínání od ringového. Neubauer se směje. Jako kdyby měl pocit, že vyhraje. Ztratil nedávno rakouský titul, ale Kolman mu za tenhle tanec stejně zaplatil dost. Vilda na okamžik povolí v koncentraci a hned dostane pořádnou ránu na oko. Cosi praskne a oko zalije krev. Zatraceně! Zatraceně! Neubauer mu natrhl obočí. Nijak zásadně to nebolí. Adrenalin dokáže bolest potlačit, ale teče spousta krve.

Deváté kolo jako v mlze.

Franta Nekolný v prosinci, to bylo něco jiného. Česká mlátička, jasně, zestárl, je o něco pomalejší, ale jejich souboj pořád zvedal diváky ze sedadel. Jo, Franta, když spustil ten svůj kulomet. A za